

Automatische testbed monitoring voor toekomstig internetonderzoek

**Masterproef voorgedragen tot het behalen van het diploma van
Master in de industriële wetenschappen: informatica**

Andreas DE LILLE

*Promotoren: Geert VAN HOOGENBEMT
Piet DEMEESTER*

*Begeleiders: Brecht VERMEULEN
Wim VAN DE MEERSSCHE
Thijs WALCARIUS
Wim VANDENBERGHE*

Abstract

Door de huidige verschuiving naar cloudgebaseerde technologieën zal het belang van netwerkprotocollen en van de beschikbaarheid van netwerken alleen maar toenemen. Om deze verschuiving vlot te laten verlopen is er meer onderzoek nodig naar netwerktechnologieën. Dit onderzoek kan beter verlopen als onderzoekers en onderzoekscentra beter samenwerken. Hiervoor is FIRE (Future Internet Research and Experimentation) opgestart. Dit samenwerkingsakkoord zal trachten om de uitwisseling van ideeën tussen onderzoekers te verhogen.

Daarnaast wordt, door de ontwikkeling van een gemeenschappelijke architectuur, het delen van testfaciliteiten gemakkelijker gemaakt genaamd SFA (Slice Federation Architecture). Om het leven van onderzoekers gemakkelijker te maken is jFed ontworpen. jFed wordt gebruikt om testfaciliteiten aan te sturen via SFA. Deze manier van werken zorgt ervoor dat er snel proefopstellingen op verschillende testfaciliteiten. Toch zijn er ook enkele nadelen verbonden aan deze manier van werken. Het is voor een onderzoeker soms erg moeilijk om te bepalen of een bepaald gedrag in zijn experiment te wijten is aan eigen ontwikkelingen, of aan het falen van een testbed.

Deze masterproef verhelpt dit probleem door de invoer van een automatisch monitoringsproces. Een monitoringsservice zal instaan voor de monitoring van de testfaciliteiten. Hierbij wordt informatie verzameld die via een monitoringsAPI ter beschikking gesteld wordt. Deze API (application programming interface) vormt een stevige basis waarop andere toepassingen kunnen gemaakt worden.

Abstract

Due to the new cloud-based technologies, network protocols and network reachability are now more important than ever. To make this change quick and clean, we need more and more network research. FIRE (Future Internet Research and Experimentation) is an European project created to improve the network and internet experimentation. FIRE is the opportunity to jointly develop potentially disruptive innovations for the future of the internet. It is about collaborative research and sharing test facilities. Researchers working for FIRE will now work closer together, sharing ideas. FIRE is also used to share test facilities from all over the world, so researchers have access to many different test facilities.

To make handling of these different testbeds easier, jFed was created. jFed is a java tool with the purpose of controlling testbeds. jFed uses the SFA (Slice Federation Architecture) to control and configure testbeds. Unfortunately, the current situation has a major downside in that it is very hard for researchers to determine if a certain behavior is caused by the testconfiguration or by the test facility.

This thesis will try to solve the aforementioned problem by creating an automated testbed monitoring system. A monitoringAPI will then share this information. Doing so, will provide future tools easy access to this information.

Lijst van afkortingen

AM	Aggregate Manager
API	application programming interface
FED4FIRE	Federation 4 FIRE
FFA	First Federation Architecture
FIRE	Future Internet Research and Experimentation
FLS	First Level Support
GENI	Global Environment for Network Innovations
MA	Management Authority
PHP	PHP: Hypertext Preprocessor
PSQL	PostgreSQL
RSpec	Resource Specification
SA	Slice Authority
SFA	Slice-based Federation Architecture
SFA	slice-based federation architecture
SLA	Service Level Agreements

Lijst van figuren

1.1	Opbouw van jFed.	3
2.1	De onderzoeker (boven) is de klant, de testbeds (onderhouden door onderste personen) is de service provider. Fed4FIRE voorziet de link tussen beide partijen.	6
2.2	Eigenaars bepalen het beleid van hun testbed.	7
2.3	Een slice (geel) bestaat uit een verzameling slivers (groen).	9
2.4	Een onderzoeker, of de tool die hij gebruikt stuurt eerst een request RSpec en krijgt vervolgens een manifest RSpec terug.	10
3.1	FLS testbed monitoring	13
3.2	Resultaten van de stitching test	14
3.3	Geschiedenis van resultaten	14
3.4	FLS testbed monitoring	16
3.5	Werking van de FLS monitor	17
3.6	Principe geni datastore	19
3.7	Een collector kan verschillende delen data ophalen.	20
4.1	De samenhang van de verschillende projecten in de masterproef.	23
5.1	PostgreSQL logo	27
5.2	PHP logo	27
5.3	Apache logo	28
5.4	Java logo	28
6.1	De structuur van de databank	31
6.2	De werking van de API	33

Inhoudsopgave

Lijst van figuren	v
Inleiding	viii
1 Situering	1
1.1 Situering	1
2 SFA-Architectuur	5
2.1 Doel	5
2.2 Entiteiten	7
2.2.1 Owners	7
2.2.2 Operators	8
2.2.3 Researchers	8
2.2.4 Identity providers	8
2.3 Opbouw	8
2.3.1 Component	8
2.3.2 Aggregate	8
2.3.3 Aggregate manager	9
2.3.4 Sliver	9
2.3.5 Slice	9
2.4 RSpec	10
3 Analyse en probleemstelling	12
3.1 FIRE Monitor	12
3.1.1 Componenten	12
3.1.2 Testen	15
3.1.3 Werking FLS monitor	16
3.2 Probleemstelling	18
3.2.1 Bereikbaarheid	18
3.2.2 Structuur	18
3.3 GENI monitor	19
3.4 Besluit	21

4	Structuur	22
4.1	Structuur	22
4.1.1	MonitoringsAPI	23
4.1.2	Database	24
4.1.3	Monitoringservice	24
4.1.4	Website	24
4.1.5	GENI monitoringframework	25
4.1.6	Toekomstige ontwikkelingen	25
5	Technologieën	26
5.1	Onderdelen	26
5.1.1	Databank - PostgreSQL	27
5.1.2	MonitoringsAPI	27
5.1.3	Monitoringservice	28
5.1.4	Website	28
6	Uitwerking	29
6.1	Databank	29
6.1.1	Definities	32
6.1.2	Instanties	32
6.1.3	Configuratie gegevens	32
6.1.4	Resultaten	32
6.2	Webservice / API	33
6.2.1	Fasen	34
6.2.2	Parsen aanvraag	34
	Bibliografie	35

Inleiding

Het gebruik van netwerken en het internet om computers en allehande randapparatuur te verbinden zal in de toekomst alleen maar stijgen. Het is dan ook van groot belang dat onderzoek op dit gebied vlot en correct verloopt en dat onderzoekers samenwerken om zo ideeën en nieuwe technologieën te delen. Daarnaast moeten er ook testfaciliteiten zijn om deze nieuwe technologieën te testen. FIRE (Future Internet Research and Experimentation) is een Europees onderzoeksproject dat zich op deze doelen richt.

Om de configuratie en werking van de verschillende testbeds gelijk te trekken, is de federation architectuur ontworpen. De invoering hiervan zit in het FED4FIRE (Federation for FIRE) project. De federation architectuur die in deze masterproef behandeld wordt, is de SFA 2.0 (Slice-federation-architecture). SFA deelt een testbed op in meerdere niveau's, het onderste niveau zijn de componenten. Een component is een computer, router, ... van een testbed. Een term die hier ook vaak komt bij kijken is een node. Een node is een computer binnen een testbed. Een node is dus een component van een bepaald type.

Omdat testbeds vaak door meerdere onderzoekers tegelijk gebruikt worden, worden componenten vaak gemultiplexed. Zo krijgt elke onderzoeker 'een stuk' van een computer, een sliver. Meerdere slivers vormen samen een slice. Een slice is dus een verzameling componenten waarop een experiment gedraaid wordt.

Daarnaast kan men de componenten ook groeperen in aggregaten. Een aggregate is een verzameling componenten die valt onder eenzelfde beheerder. Een goed voorbeeld van een aggregate is de virtual wall. De virtual wall is een testfaciliteit van iMinds, gebruikt om netwerken te simuleren. De virtual wall is een aggregate, in die zin dat alle componenten beheerd worden door iMinds. SFA wordt later in de scriptie uitgebreid besproken.

Aggregates die een vertrouwensrelatie hebben vormen een federatie. Fed4FIRE zal er dus voor zorgen dat alle testbeds van FIRE een federatie vormen. Hierdoor worden onderzoekers binnen FIRE vertrouwd op alle testbeds binnen FIRE.

Het beheer van al deze verschillende aggregates is geen sinecure. Om dit beheer te vereenvoudigen heeft iMinds binnen het Fed4FIRE project een monitoringsservice gemaakt. Deze service is echter snel ontwikkeld en is niet geschikt voor uitbereidingen. Deze masterproef bestaat uit 2 grote delen. Het eerste deel is een nieuwe monitoringsservice maken die de testbeds controleert. De informatie die deze service verzamelt zal beschikbaar gemaakt worden door een monitoringsAPI.

FIRE werkt samen met een gelijkaardig project, GENI. GENI (Global Environment for Network Innovations) is een Amerikaans project met gelijkaardige doelstellingen als FIRE. Hierdoor is de samenwerking tussen beide projecten zeer hoog. Het tweede deel van de masterproef is de integratie van monitoringsAPI in het GENI project.

Hoofdstuk 1 Situeert de masterproef. Hier wordt ook kort de opdracht uitgelegd.

Hoofdstuk 2 gaat dieper in op de SFA-architectuur. De SFA-architectuur wordt gebruikt om de configuratie en besturing van testbeds over heel de wereld gelijk te maken.

Hoofdstuk 3 maakt een analyse van de bestaande FIRE en GENI monitor en geeft hierbij ook de probleemstelling aan.

Hoofdstuk 4 geeft eerst de opbouw van de verschillende projecten binnen de masterproef. Vervolgens worden de gebruikte technologieën besproken.

Hoofdstuk 5 bespreekt per onderdeel de verschillende gebruikte technologieën.

Hoofdstuk 6 geeft een uiteenzetting van de werking van het monitoringssysteem.

Hoofdstuk 1

Situering

In dit hoofdstuk wordt het achterliggende kader van de masterproef geschetst. Daarnaast wordt ook de opdracht uitgewerkt. De opdracht bestaat uit 2 grote delen. Het eerste deel is een monitorings-service maken om testbeds te controleren. De informatie van deze monitoringsservice wordt via de monitoringsAPI beschikbaar gesteld aan de buitenwereld. Het tweede deel is de integratie van de monitoringsAPI in een groter Amerikaans framework.

1.1 Situering

Deze masterproef is een onderdeel van een groter Europees onderzoeksproject genaamd FIRE (Future Internet Research and Experimentation). FIRE is gericht op onderzoek naar toekomstige internet- en netwerktechnologieën. Door onderzoekscentra te laten samenwerken (FIRE, 2014), tracht FIRE het onderzoek vlotter te laten verlopen. FIRE heeft twee grote doelen: enerzijds de samenwerking tussen verschillende onderzoekscentra verbeteren, anderzijds het delen van testfaciliteiten gemakkelijker maken.

Het eerste doel is de samenwerking tussen verschillende onderzoekscentra te verbeteren. Onderzoekers binnen eenzelfde vakgebied komen vaak gelijkaardige problemen tegen. FIRE vermijdt dat men telkens het wiel opnieuw uitvindt, door deze onderzoekers gemakkelijker en meer te laten samenwerken. Hierdoor worden oplossingen en ideeën meer gedeeld, zodat de ontwikkeling sneller kan verlopen.

Het tweede doel is het delen van testfaciliteiten gemakkelijker te maken. Door FIRE krijgt een onderzoeker van een onderzoekscentrum toegang tot testfaciliteiten van andere onderzoekscentra binnen FIRE. Testfaciliteit is een algemene term die duidt op zowel hardware als software die gebruikt wordt om testen te verrichten. Een concreet voorbeeld van een testfaciliteit is een testbed. Een testbed is een server of een verzameling servers waarop men experimenten laat lopen. Zo kunnen er op een testbed bijvoorbeeld een server en een aantal cliënten gesimuleerd worden. Deze worden verbonden met een aantal tussenliggende routers. Vervolgens wordt een videostream opgestart. Op deze videostream kan men storing introduceren door pakketten te droppen. De storing zal ervoor zorgen dat het beeld aan de client-side hapert. Om dit probleem op te lossen kunnen er technieken ingebouwd worden aan client-side. Zo kan er overgeschakeld worden naar een lagere kwaliteit indien blijkt dat de beschikbare bandbreedte onvoldoende is. Testen van degelijke technieken verloopt aan de hand van testbeds.

Het probleem dat zich hierbij stelt is dat elk testbed op zijn eigen manier werkt. Onderzoekers hebben nu wel toegang tot andere testbeds, maar moeten voor elk testbed eerst de nieuwe configuratie leren. Verschillende testbeds laten samenwerken op deze manier is geen sinecure. Om deze configuratie gelijk te maken heeft men de federation architectuur ingevoerd. De invoering van deze architectuur, binnen FIRE is een onderdeel van het Fed4FIRE-project (Federation 4 FIRE). De federation architectuur die hier gebruikt wordt is SFA 2.0. De bedoeling is dat testbeds binnen FIRE een federatie vormen. Binnen een federatie worden alle onderzoekers, services en testbeds vertrouwd. Een tweede doel van deze architectuur is de configuratie en werking van testbeds gelijk te maken.

SFA 2.0 werkt met 3 niveaus voor verantwoordelijkheid. De bovenste is de MA (Management Authority), deze is verantwoordelijk voor de stabiliteit van een volledige testfaciliteit. Een SA (slice authority) is verantwoordelijk voor één of meerdere slices. De laatste is een gebruiker, bijvoorbeeld een onderzoeker die een experiment wil uitvoeren op een testbed.

Daarnaast maakt SFA ook gebruik van een specifieke naamgeving. Een component is een primaire block van de architectuur, bijvoorbeeld een computer of een router. Meerdere componenten worden vervolgens gegroepeerd in aggregaten. Alle componenten van een aggregaat vallen onder dezelfde MA (Management Authority). Elke aggregaat wordt gecontroleerd door een AM (aggregate manager). De AM beheert de allocatie van de verschillende experimenten op de aggregaat.

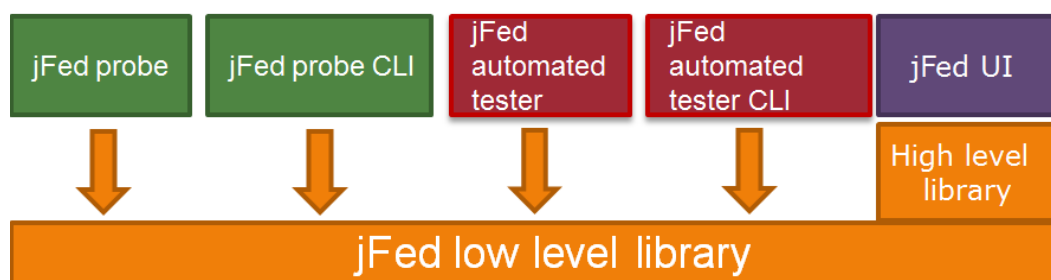
De MA (Management Authority) bepaalt vervolgens hoe de resources verdeeld worden. Indien een component gemultiplexed wordt spreekt men van slivers. De gebruiker heeft dan een sliver van de component tot zijn beschikking. Meerdere slivers worden gegroepeerd tot een slice. Een experiment wordt uitgevoerd binnen een slice. Meer uitleg over SFA architectuur volgt later in de scriptie.

Om onderzoek gemakkelijker te maken is er de tool jFed. jFed werd door iMinds ontwikkeld (iMinds, 2014b) en is een javatool die de SFA architectuur gebruikt om testbeds aan te sturen. iMinds is een onafhankelijk onderzoekscentrum dat opgericht werd door de Vlaamse overheid (iMinds, 2014c). iMinds is leider van het FED4FIRE project (iMinds, 2014a).

Met behulp van jFed kunnen onderzoekers snel en eenvoudig netwerken simuleren en testen uitvoeren. Toch is er nog ruimte voor verbetering in jFed. Een van de voornaamste problemen is dat een onderzoeker niet weet of het testbed dat hij gebruikt betrouwbaar is. Bepalen of een vreemd gedrag in een experiment te wijten is aan eigen ontwikkelingen of aan het falen van een testbed, kan op deze manier zeer tijdrovend zijn.

Om dit probleem op te lossen heeft iMinds een monitoringssysteem uitgebouwd (Vermeulen, 2014). Dit monitoringssysteem werkt, maar is door de snelle ontwikkeling niet voorzien op uitbereidingen. Deze masterproef zal enerzijds een monitoringsservice maken die deze testbeds in de gaten houdt. Anderzijds zal deze informatie via een monitoringsAPI beschikbaar gemaakt worden voor onderzoekers. Het is de bedoeling dat deze API een stevige basis vormt waarop andere applicaties kunnen gebouwd worden. Merk op dat monitoring op 3 niveau's mogelijk is: component, slice en aggregate. De monitoringsservice die hier besproken wordt, richt zich op de bovenste laag. Deze laag kijkt of een testbed online is en hoeveel resources er beschikbaar zijn. Deze informatie is momenteel beschikbaar via een aantal websites, maar zit nog niet in de primaire gebruikersinterface.

De monitoringsservice zal gebruik maken van een module van jFed. jFed bestaat immers uit verschillende modules (Figuur 1.1). De jFed low level library zorgt samen met de high level library voor o.a. de beveiliging van verbindingen en het omzetten van argumenten naar de juiste codering. De jFed UI is de userinterface. De probe wordt hier buiten beschouwing gelaten. De jFed automated tester en automated tester CLI zijn, in het kader van deze masterproef, wel belangrijk. Deze zorgen immers voor het uitvoeren van monitoringstesten.

Figuur 1.1: Opbouw van jFed.

FIRE reikt echter verder dan Europa alleen, zo zijn er ook overeenkomsten met onderzoeksprojecten buiten Europa. Een voorbeeld daarvan is GENI (Global Environment for Network Innovations). Geni is een Amerikaans onderzoeksproject gericht om aggregates te bundelen en beschikbaar te stellen aan onderzoekers (GENI, 2014a). GENI maakt, net als FIRE, gebruik van de SFA architectuur (GENI, 2014b). Hierdoor is het mogelijk om onderzoekers van FIRE te laten werken op testbeds van GENI en omgekeerd.

GENI heeft zelf ook een gedistribueerde monitoringservice uitgebouwd (GENI, 2014c). Deze service maakt gebruik van datastores (GENI, 2014d). Een datastore houdt de monitoring informatie van een testbed of aggregate bij. Deze informatie wordt dan opgehaald door een collector. De webservice van FED4FIRE zou ook als een datastore bekeken worden. Op deze manier kan de monitoringsAPI geïntegreerd worden in een groter monitoringsframework. Dit zal als tweede deel van de masterproef behandeld worden. De werking van de GENI monitor wordt later in de scriptie uitgebreid besproken.

Hoofdstuk 2

SFA-Architectuur

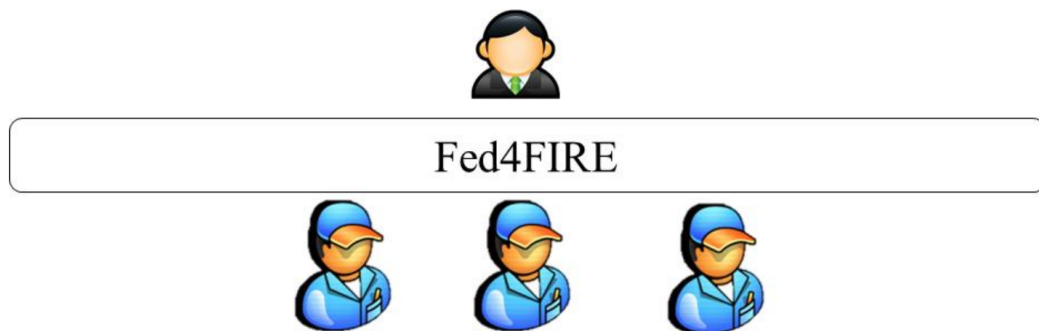
Deze masterproef zal als onderdeel van FIRE, een Europees onderzoeksproject naar een innovatief internet, een monitoringsservice maken met een bijhorende API. FIRE gebruikt voor zijn testbedden de SFA architectuur. Deze architectuur is ontwikkeld om de configuratie en aansturing van testbeds of aggregates over de hele wereld gelijk te maken. Binnen een aggregate hebben onderzoekers een slice waarin ze hun experiment kunnen uitvoeren. Deze slice bestaat uit een aantal componenten, slivers genaamd. Hierdoor moeten onderzoekers maar één configuratie leren, waarmee ze vervolgens op elk testbed kunnen werken.

2.1 Doel

SFA (Slice-based Federation architecture) is een framework dat gebruikt wordt om testbeds aan te sturen (Peterson *et al.*, 2010). SFA is gebaseerd op FFA (First Federation Architecture) en wordt gebruikt om één van de FIRE doelstellingen, het delen van testbeds makkelijker maken, waar te maken. Doordat alle testbeds op een andere manier werkten, was het voor een onderzoeker erg moeilijk om verschillende testbeds te gebruiken. Een onderzoeker moest eerst kennis maken met de specifieke configuratie van een testbed, alvorens hij ermee kon werken. Aangezien dit zeer tijdrovend is, is het noodzakelijk om de configuratie van testbeds gelijk te trekken.

Een belangrijk begrip is een federation. Dit begrip heeft vooral te maken met autorisatie. Binnen een federatie worden testbeds, service en onderzoekers vertrouwd. De bedoeling van Fed4FIRE is dan ook de testbeds of aggregates binnen FIRE samen te voegen in een federatie.

SFA is een standaard die door testbeds geïmplementeerd wordt. Hierdoor kan een onderzoeker die kennis heeft van SFA, direct ook werken met alle testbeds die er compatibel mee zijn. Zoals te zien is in Figuur 2.1 is de onderzoeker de klant en het testbed is de service provider.

Figuur 2.1: De onderzoeker (boven) is de klant, de testbeds (onderhouden door onderste personen) is de service provider. Fed4FIRE voorziet de link tussen beide partijen.

SFA voorziet een aantal functionaliteiten. De eerste is voorzien dat het beleid van de eigenaar nageleefd wordt. SFA voorziet in mechanismen om dit te controleren.

SFA moet ook voorzien dat operators onderhoud kunnen uitvoeren, hiervoor moet het mogelijk zijn om machines te verwijderen of te vervangen. Ook toevoegen van nieuwe machines moet mogelijk zijn. Daarnaast moeten onderzoekers de mogelijkheid krijgen om slices aan te maken. Een slice is een container waarin een experiment draait.

Verder moet het mogelijk zijn voor eigenaars om de autorisatie te controleren. Hierbij is het bijvoorbeeld mogelijk om maar een beperkt aantal mensen toegang te verlenen.

2.2 Entiteiten

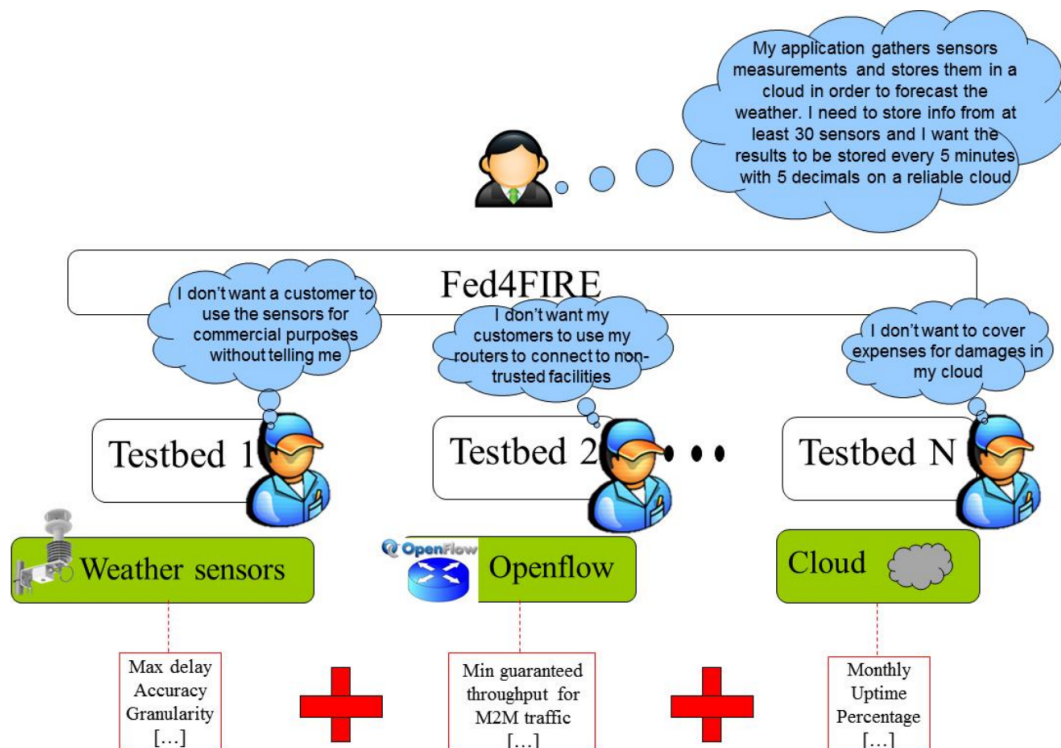
SFA herkent 4 entiteiten.

1. Owners
2. Operators
3. Researchers
4. Identity anchors / identity providers

Wat hierop volgt is een bespreking van elke entiteit met zijn verantwoordelijkheden.

2.2.1 Owners

De eigenaars of verantwoordelijken voor het testbed zijn verantwoordelijk voor de werking van zijn (deel van) het testbed. De Owners bepalen welke beleidsregels er van toepassing zijn. Deze beleidsregels worden aangeduid met SLA (Service Level Agreements). Zo kan het zijn dat de eigenaar van een testbed niet wil dat er commerciële testen gebeuren zonder dat hij daarvan op de hoogte is. Figuur 2.2 geeft een voorbeeld van een aantal mogelijke beleidsregels.

Figuur 2.2: Eigenaars bepalen het beleid van hun testbed.

2.2.2 Operators

Operators voorzien het onderhoud van het testbed. Dit onderhoud omvat o.a. herstellingswerken, beveiliging, voorkomen van schadelijke activiteiten.

2.2.3 Researchers

De onderzoeker is de klant. Hij gebruikt een testbed om experimenten uit te voeren. Deze experimenten verlopen in kader van zijn onderzoek.

2.2.4 Identity providers

Een identity provider of identity anchor is iemand die entiteiten rechten kan geven. Zo kan een identity provider een hoofdonderzoeker rechten geven om onderzoekers binnen zijn project te laten werken.

2.3 Opbouw

Een testbed is opgebouwd uit meerdere onderdelen die opgedeeld kunnen worden in meerdere lagen.

2.3.1 Component

Een testbed bestaat uit vele onderdelen. Een primaire bouwblok van een testbed is een component. Een component is bijvoorbeeld een computer, router of programmeerbaar access point. Indien de component een computer is, wordt deze ook een node genoemd. Een node is dus een computer, meestal binnen een testbed, verbonden met het netwerk.

2.3.2 Aggregate

Al deze componenten worden gegroepeerd in aggregates of aggregaten. Een aggregaat is een verzameling componenten die onder eenzelfde beheer valt. Zo is de virtual wall2 van iMinds een aggregaat omdat het beheer van dit volledige testbed onder iMinds valt.

2.3.3 Aggregate manager

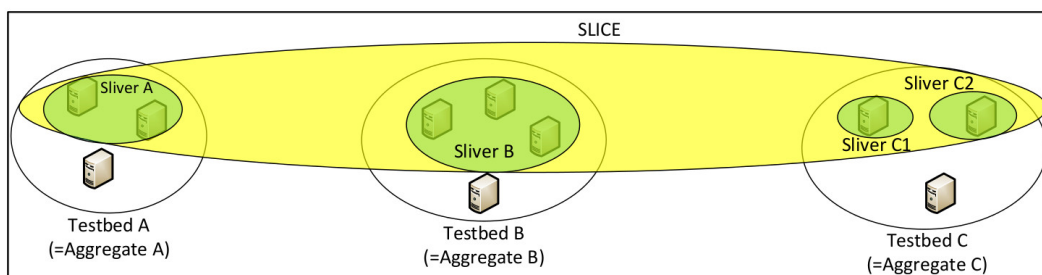
Elke aggregate wordt beheerd door een AM (aggregate manager). De aggregate manager is een stuk software dat een interface aanbied aan onderzoekers. Via deze interface kan bijvoorbeeld een slot gereserveerd worden om een experiment op te zetten. Een aggregate manager vervult taken zoals 'stukken van het testbed', slices genaamd, toe te wijzen aan onderzoekers of een experiment.

2.3.4 Sliver

Een component kan echter ook gemultiplexed worden zodat er meerdere experimenten tegelijk op kunnen draaien. Dit kan door bijvoorbeeld virtualisatie toe te passen. Het 'stuk' van een component wordt een sliver genoemd.

2.3.5 Slice

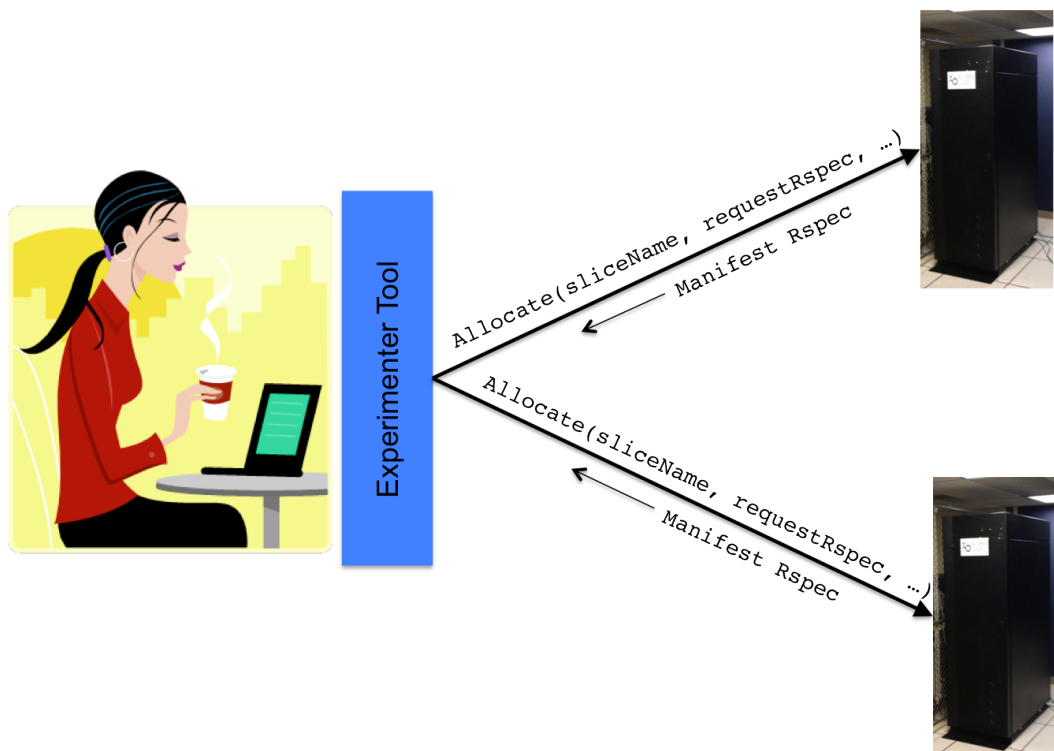
Een slice is een verzameling van slivers. Een slice is een abstract begrip dat omschreven kan worden als een container waarin een experiment draait. Vanuit het perspectief van de onderzoeker komt dit overeen met de testopstelling die hij ter beschikking heeft. Vanuit het perspectief van de owner of eigenaar van het testbed is dit een administratieve opdeling om bij te houden welke testen er waar gebeuren. Figuur 2.3 geeft een voorbeeld van een slice. Een slice kan over meerdere aggregates heen lopen.

Figuur 2.3: Een slice (geel) bestaat uit een verzamling slivers (groen).

2.4 RSpec

Een RSpec (Resource Specification) , is een xml file die een proefopstelling beschrijft (GENI, 2014e). RSpecs kunnen opgedeeld worden in 3 soorten. De eerste soort is een request RSpec. Een request RSpec beschrijft welke resources een onderzoeker wil gebruiken in zijn experiment. De AM (aggregate manager) antwoordt hierop met een manifest RSpec, zoals beschreven in Figuur 2.4 . Deze RSpec beschrijft de resources die gealloceerd zijn voor het experiment. Merk op dat dit proces transparant gebeurt, de meeste jFed tools zullen automatisch een RSpec genereren. Toch is het mogelijk om RSpecs zelf aan te maken, wat vooral voor complexere testopstellingen gebeurt.

Figuur 2.4: Een onderzoeker, of de tool die hij gebruikt stuurt eerst een request RSpec en krijgt vervolgens een manifest RSpec terug.

De derde soort RSpec, de advertisement RSpec, wordt gebruikt bij de listResourcetest. De listResourcetest komt later in de scriptie aan bod. Een advertisement RSpec lijst alle resources op die beschikbaar zijn op een testbed.

Voor een onderzoeker is een RSpec een beschrijving van een experiment. Het voordeel van dit formaat in plain tekst is dat onderzoekers zeer eenvoudig experimenten kunnen herhalen. Doordat een RSpec een volledige beschrijving is van een proefopstelling, is dit een meerwaarde in wetenschappelijke verslagen.

Hoofdstuk 3

Analyse en probleemstelling

Zoals eerder besproken, zal deze masterproef een monitoringsAPI maken in opdracht van het onderzoekscentrum iMinds. De monitoringsAPI heeft als doel de resultaten van de achterliggende monitoringsservice aan te bieden. De monitorService zal op zijn beurt alle aggregaten (testfaciliteiten) binnen FIRE (Future Internet Research and Experimentation), een project voor de verbetering van onderzoek naar internet en netwerken, in de gaten houden. Dit hoofdstuk zal de werking van de FIRE monitor beschrijven. De FIRE monitor is de monitoringsservice die bij aanvang van de masterproef de monitoring verzorgde. Daarna zal er dieper ingegaan worden op de probleemstelling. Vervolgens wordt ook de GENI (Global Environment for Network Innovations) monitor kort besproken. GENI is een Amerikaans project met gelijkaardige doelstellingen als FIRE.

3.1 FIRE Monitor

iMinds is het onderzoekscentrum waar de masterproef uitgewerkt wordt en is tevens leidinggevend in het FIRE project. iMinds heeft een monitoringsservice gemaakt die al enige tijd draait (Vermeulen, 2014), de FIRE monitor. Deze monitoringsservice is ruimer dan de monitoring van testbeds, ook het monitoren van experimenten wordt door deze service afgehandeld (Vermeulen, 2014).

3.1.1 Componenten

De monitoringsservice bestaat uit verschillende componenten. De eerste component is de Facility monitoring. De monitoring wordt gebruikt bij de FLS (first level support). De first level support heeft als doel om de basiszaken van monitoring af te handelen. De voornaamste test is de pingtest die kijkt of een testbed nog online is. De aggregate bepaalt zelf welke testen er uitgevoerd worden.

De tweede component is de infrastructure monitoring. Deze component is gericht op componenten binnen een experiment. De verzamelde data omvatten o.a. aantal verstuurde pakketten, aantal verloren pakketten, cpu-load,

Een derde component is de OML measurement library, deze bibliotheek laat het toe dat een onderzoeker zijn eigen monitoring framework gebruikt om de metingen van zijn experiment te doen.

Deze masterproef richt zich op de Facility monitoring. De tweede en de derde component zijn hier minder relevant en worden verder buiten beschouwing gelaten. De monitoringsservice waarnaar verwezen wordt, is bijgevolg de Facility Monitoring.

De monitoringsservice (Facility Monitoring) is opgedeeld in een aantal stukken. Het eerste stuk is de FLS-monitor (First Level Support). Deze heeft het doel actuele informatie weer te geven over de status van het testbed en is beschikbaar op <https://flsmonitor.fed4fire.eu/>, zie Figuur 3.1 .

Fed4FIRE First Level Support Monitoring					
Testbed Name	Ping latency (ms)	GetVersion Status	Free Resources	Internal testbed monitoring status	Last check internal status
BonFIRE	31.17	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:16:09+01
Fuseco	16.83	ok	1	ok	2014-03-25 11:16:03+01
Koren	284.47	N/A	N/A	N/A	N/A
NETMODE	67.33	ok	20	ok	2014-03-25 11:13:22+01
NITOS Broker	73.03	ok	38	ok	2014-03-25 11:15:01+01
NITOS SFAWrap	31.29	ok	65	N/A	N/A
Norbit	N/A	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:29+01
Ofelia (Bristol island)	11.89	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:02+01
Ofelia (I2CAT island)	N/A	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:02+01
Planetlab Europe	32.11	ok	285	ok	2014-03-25 11:15:02+01
SmartSantander	53.82	ok	0	ok	2014-03-25 11:10:01+01
Virtual Wall	0.21	ok	23	ok	2014-03-25 11:14:39+01
w-lab.t 2	20.33	ok	68	ok	2014-03-25 11:14:58+01

Figuur 3.1: FLS testbed monitoring

Figuur 3.1 geeft een beeld van de monitoringssite. De laatste 2 kolommen zijn van minder belang. De eerste kolom geeft de naam van het testbed weer. Daarnaast wordt het resultaat van de laatste ping test getoond. De volgende 2 kolommen bevatten het resultaat van respectievelijk de getVersion test en de free resources test. GetVersion geeft aan of de AM (aggregate manager) nog werkt terwijl de kolom free resources aangeeft hoeveel resources er nog beschikbaar zijn. De vorm van deze testen is relatief eenvoudig aangezien er slechts een enkelvoudig resultaat wordt teruggegeven.

Het tweede deel van de monitoringsservice, nightly login testing, bevat complexere testen. Deze testen worden typisch 1 tot 2 keer per dag uitgevoerd. Deze testen zijn diepgaander dan de FLS-monitor. Een belangrijke test die hier gebeurt is de logintest. Hierbij wordt getest of het aanmelden op een testbed mogelijk is. Een andere test die uitgevoerd wordt, is de stitchingtest. Deze zal kijken of het mogelijk is om een netwerk op te zetten tussen verschillende testbeds. Zie Figuur 3.2

jFed Automated Scenario Tests								
Options: Show code tag								
Category	Test Name	Last Test Start Time (CED)	Last Test Duration	Last Partial Success	Last Full Success	Time since last Failure	Last Log	History
login	Fuseco	2014-03-25 09:17:47	14 seconds	FAILURE	FAILURE		log	history
login	InstaGeni BBN	2014-03-25 09:18:01	3 minutes and 6 seconds	SUCCESS	SUCCESS	9 days and 13 hours	log	history
login	InstaGeni Clemson	2014-03-25 09:21:08	45 seconds	WARN	WARN		log	history
login	InstaGeni GATech	2014-03-25 09:21:54	2 minutes and 24 seconds	SUCCESS	SUCCESS	27 days and 14 hours	log	history
login	InstaGeni Illinois	2014-03-25 09:24:20	3 minutes and 27 seconds	SUCCESS	SUCCESS	5 months and 11 days	log	history
login	InstaGeni Kettering	2014-03-25 09:27:50	10 seconds	FAILURE	FAILURE		log	history
login	InstaGeni MAX	2014-03-25 09:28:00	2 minutes and 55 seconds	SUCCESS	SUCCESS	2 months and 9 days	log	history

Figuur 3.2: Resultaten van de stitching test

Zoals zichtbaar in Figuur 3.3, is het ook mogelijk om de geschiedenis van deze testen op te vragen.

jFed Automated Scenario Tests							
Options: Show code tag							
Category	Test Name	Test Start Time	Test Duration	Partial Success	Full Success	Log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 03:50:33	6 seconds	FAILURE	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 04:07:34	2 minutes and 27 seconds	FAILURE	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 04:18:35	9 minutes and 46 seconds	SUCCESS	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 10:14:35	9 minutes and 26 seconds	SUCCESS	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 20:13:10	20 minutes	FAILURE	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 20:33:29	3 minutes and 13 seconds	SUCCESS	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 21:55:49	3 minutes and 19 seconds	SUCCESS	FAILURE	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-21 23:12:05	3 minutes and 17 seconds	SUCCESS	SUCCESS	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-22 10:13:13	3 minutes and 17 seconds	SUCCESS	SUCCESS	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-22 20:22:31	3 minutes and 14 seconds	SUCCESS	SUCCESS	log	
stitching	Stitching vwall1 - vwall2	2014-04-23 10:20:53	3 minutes and 16 seconds	SUCCESS	SUCCESS	log	

Figuur 3.3: Geschiedenis van resultaten

3.1.2 Testen

De FLS monitor voert 3 soorten testen uit.

1. Een ping test die kijkt of een testbed nog online is. Dit is een eenvoudig ping commando dat regelmatig uitgevoerd wordt.
2. Een getVersion call naar de AM (aggregate manager) API. Doordat de getVersion call geen authenticatie vereist, wordt deze test gebruikt om te testen of een AM nog werkt.
3. De listResources test, hiermee wordt gekeken hoeveel resources er nog beschikbaar zijn. Indien dit nul is, is het niet mogelijk om nieuwe testen te starten.

Daarnaast zijn er nog een aantal test gedefinieerd. De belangrijkste zijn hier vermeld.

1. De login test, deze test zal proberen om aan te melden op een testbed.
2. Stitching test, deze test is redelijk complex. Vereenvoudigd zal een stitching test 2 verschillende testbeds met elkaar verbinden. Hiervoor wordt er ingelogd op beide testbeds en vervolgens wordt er op elk testbed een node gereserveerd. Dan worden deze nodes met elkaar verbonden en probeert men te pingen.

3.1.3 Werking FLS monitor

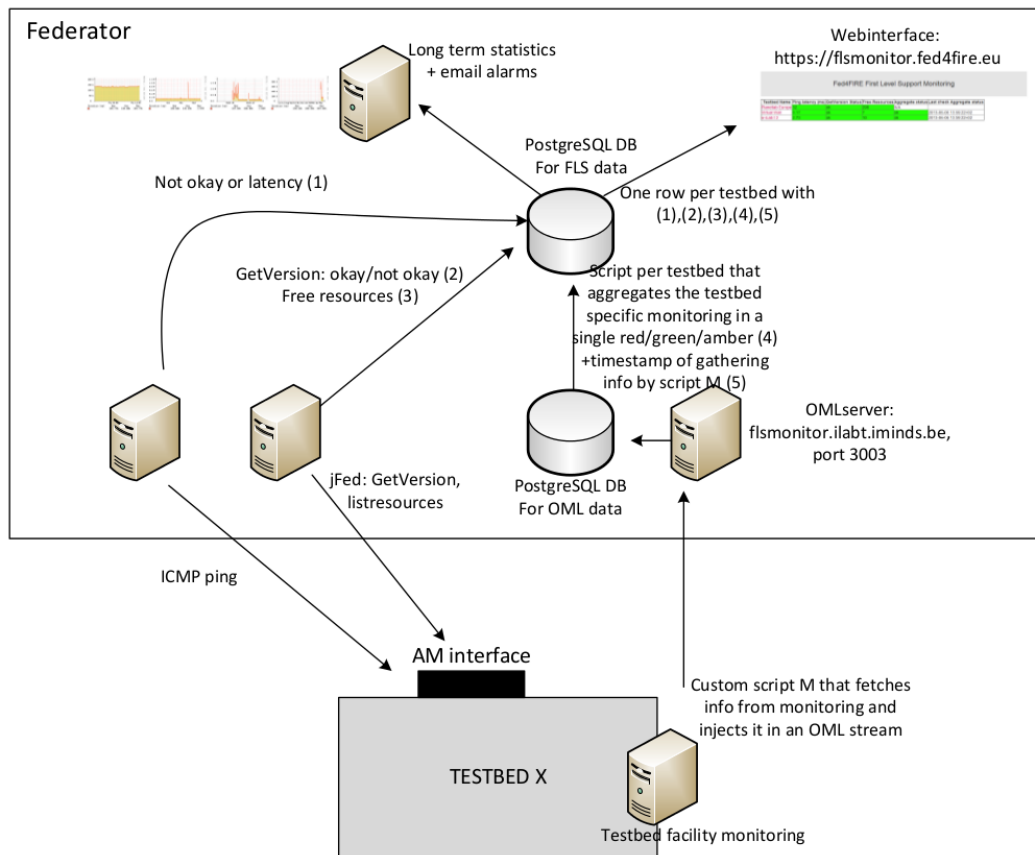
Figuur 3.4 geeft weer welke data er opgevraagd worden. De eerste kolom geeft de naam van het testbed weer. De tweede kolom geeft de latency weer. De derde en vierde kolom komen overeen met de getVersion call en de listResources call. De 5e kolom houdt de interne status van het testbed bij, dit wordt door het testbed zelf ingevuld en doorgegeven. Ten slotte is er nog een timestamp die aangeeft wanneer de laatste update verlopen is. Indien een timestamp te oud wordt, duidt dat op problemen met de monitor die draait op het testbed.

Fed4FIRE First Level Support Monitoring					
Testbed Name	Ping latency (ms)	GetVersion Status	Free Resources	Internal testbed monitoring status	Last check internal status
BonFIRE	31.17	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:16:09+01
Fuseco	16.83	ok	1	ok	2014-03-25 11:16:03+01
Koren	284.47	N/A	N/A	N/A	N/A
NETMODE	67.33	ok	20	ok	2014-03-25 11:13:22+01
NITOS Broker	73.03	ok	38	ok	2014-03-25 11:15:01+01
NITOS SFAWrap	31.29	ok	65	N/A	N/A
Norbit	N/A	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:29+01
Ofelia (Bristol island)	11.89	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:02+01
Ofelia (I2CAT island)	N/A	N/A	N/A	ok	2014-03-25 11:10:02+01
Planetlab Europe	32.11	ok	285	ok	2014-03-25 11:15:02+01
SmartSantander	53.82	ok	0	ok	2014-03-25 11:10:01+01
Virtual Wall	0.21	ok	23	ok	2014-03-25 11:14:39+01
w-ILab.t2	20.33	ok	68	ok	2014-03-25 11:14:58+01

Figuur 3.4: FLS testbed monitoring

Figuur 3.5 op volgende pagina beschrijft de werking van de FLS monitor. Punt 1 stelt de pingtest voor. Hierbij wordt gekeken of de latency beneden een waarschuwingsswaarde valt. De ping test verloopt rechtstreeks naar het testbed en niet via de AM. Punt 2 en 3 zijn de getVersion en listResources call naar de AM op het testbed. Al deze data wordt bijgehouden in een postgresQL databank. Punt vier gaat over de interne status van het testbed. Dit wordt echter niet geïmplementeerd in de masterproef.

Rechtsboven is de webview weergegeven, deze haalt de resultaten rechtstreeks uit de databank. Linksboven is de federator weergegeven. De federator is een component binnen een federatie. Deze component mag vrij ingevuld worden en wordt gebruikt binnen een federatie om het beheer vlotter te laten verlopen. Zo worden in dit voorbeeld de statistieken op lange termijn bijgehouden.

Figuur 3.5: Werking van de FLS monitor

De FIRE monitor heeft een centrale database waarin de monitorinformatie zit. Deze database is de verbinding tussen de website en de resultaten van de test. Langs de ene kant wordt de uitvoer van de testen in de databank geüpdatet. Langs de andere kant worden deze data opgevraagd door de website. Het is echter zo dat de FLS monitor zelf geen lange termijn statistieken bijhoudt. Dit komt doordat er bij het uitvoeren van testen geen nieuwe lijnen toegevoegd worden aan de databank. In plaats daarvan wordt de lijn geüpdatet.

3.2 Probleemstelling

3.2.1 Bereikbaarheid

Het voornaamste probleem is niet de structurering van de data, maar de bereikbaarheid. In de vorige versie zijn de data enkel bereikbaar via de webinterface, of rechtstreeks via de databank. Dit maakt het moeilijk voor nieuwe ontwikkelingen om deze data te gebruiken. Deze masterproef lost dit probleem op door het gebruik van een monitoringsAPI. Deze zorgt ervoor dat de data vlot beschikbaar zijn via aanvragen aan de API.

Het ontwerpen van deze monitoringsAPI is het eerste deel van de masterproef. Deze API moet een vlotte toegang tot de resultaten garanderen. Ook moet het mogelijk zijn om deze resultaten te filteren. Een filter die er zeker noodzakelijk is, is het opvragen van de laatste resultaten van een testbed. Eenmaal deze API af is, kan alle communicatie met de achterliggende databank verlopen via de API. De websites die momenteel bestaan (zie Figuur 3.1), zullen nu niet meer rechtstreeks contact maken met de databank. In plaats daarvan zal de API gebruikt worden als datalaag.

Ook het toevoegen van nieuwe resultaten door de monitoringsservice verloopt via de API. Dit heeft als voordeel dat de API complexere zaken zoals foutafhandeling kan afhandelen. Een bijkomend voordeel is dat de databank niet extern bereikbaar moet zijn. Authenticatie kan in een hogere laag afgehandeld worden. Authenticatie zelf vormt geen onderdeel van de masterproef.

In een tweede deel moet ook gekeken worden naar bestaande monitoringssystemen. Zo heeft GENI (Global Environment for Network Innovations) eveneens een dergelijk framework. Integratie met dit framework zal de samenwerking tussen beide partijen bevorderen. De GENI monitor wordt later in dit hoofdstuk besproken.

3.2.2 Structuur

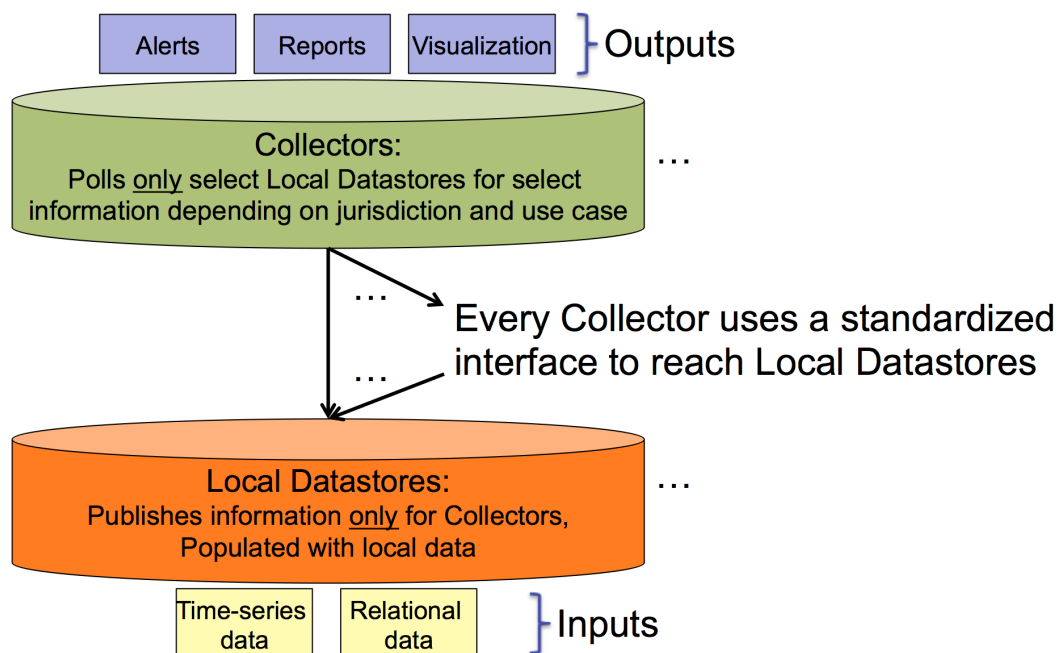
Naast de bereikbaarheid is er ook een structureel probleem. De testen van de FLS monitor hebben een eenvoudige structuur. De testen zijn eenvoudig omdat ze slechts een beperkt aantal parameters nodig hebben en een enkelvoudig resultaat teruggeven. Zo geeft een pingtest de ping waarde terug. Een listResources test geeft het aantal beschikbare resource terug. Beide waarden zijn gewoon getallen, die opgeslagen worden in een kolom van de databank.

De nightly login testen zijn echter complexer. Deze bestaan uit meerdere opeenvolgende stappen, elke stap heeft een tussenresultaat. Hierdoor volstaat een kolom niet meer. De oplossing die vroeger aangewend is, is het gebruiken van een tweede databank. In die databank is er niet voor elk tussenresultaat een kolom voorzien, maar heeft men de resultaten samen genomen in 2 tussen resultaten. Deze manier lost het probleem van het variabele aantal tussenresultaten op, maar geeft geen proper overzicht van alle tussen statussen. Voor deze informatie moet men zich wenden tot de log.

3.3 GENI monitor

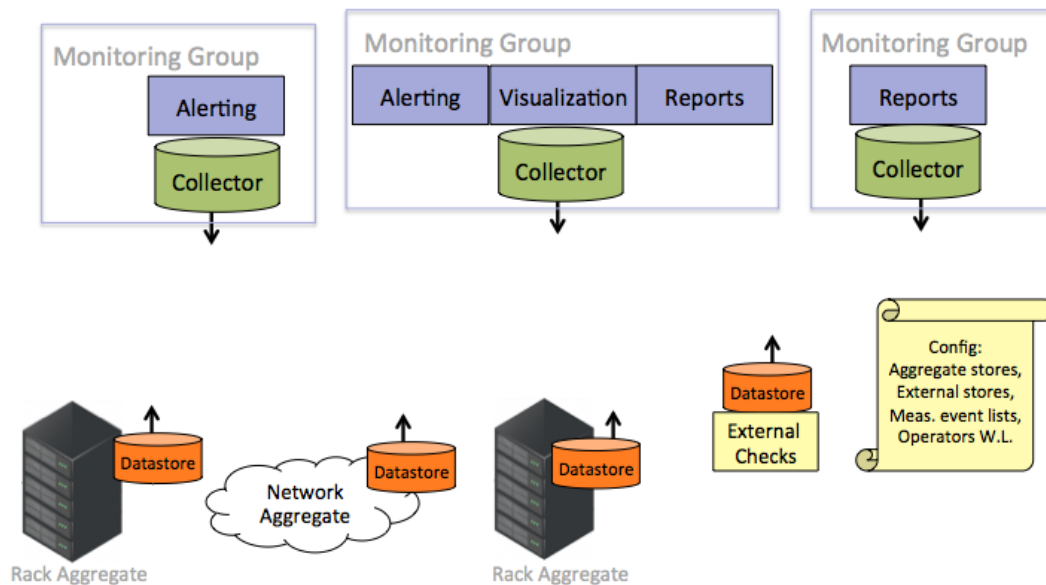
Als er binnen FIRE een nieuw monitoringAPI gemaakt moet worden, is het nuttig om onderzoek te doen naar bestaande oplossingen hiervoor. Zo beschikt GENI over een monitorings-framework (GENI, 2014c), dat hieronder uitgelegd wordt.

GENI (Global Environment for Network Innovations) is een Amerikaans project dat, net zoals FIRE, een virtueel testlaboratorium heeft. Dit lab bestaat uit meerdere onderzoekscentra. Aangezien GENI en FIRE beide bezig zijn met onderzoek naar innovatieve netwerk- en internet ontwikkelingen, is de samenwerking tussen beide partijen vanzelfsprekend.

Figuur 3.6: Principe geni datastore

Testbeds binnen GENI maken ook gebruik van een Slice federation architectuur. GENI heeft ook een monitoring framework ontwikkeld. Dit framework werkt met meerdere databronnen of datastores. Deze datastores hebben een REST polling API om informatie op te halen. Deze API wordt aangesproken door een collector. Een collector verzamelt de data. Dit principe is geschetst in Figuur 3.6

Figuur 3.7: Een collector kan verschillende delen data ophalen.

Een collector kan meerdere testbeds pollen. Hierbij moeten niet alle data opgehaald worden, het is mogelijk dat één collector resultaten van een test op verschillende testbeds ophaalt. Een collector zal de nodige data ophalen om de aangesloten monitoringsapplicaties te laten werken. Normaal gezien zal een monitoringsapplicatie een collector gebruiken, al is dat geen vereiste. Dit is beschreven in Figuur 3.7. De boxen zijn de monitoringsapplicaties. Deze hebben elk verschillende data nodig, weergegeven in blauw. Elke monitoringsapplicatie heeft een collector (groen). De collector zal de nodige data pollen van een datastore (oranje).

De intense samenwerking tussen FIRE en GENI maakt testbeds beschikbaar voor onderzoekers. Het is dan ook handig om de monitorAPI compatibel te maken met de GENI monitoringsservice. Daarvoor moet de monitoringAPI een datastore vormen. Concreet houdt dit in dat het antwoord van de resultaten aan een vastgelegde structuur moet voldoen. Omdat de huidige FIRE monitor veel meer informatie ter beschikking heeft dan de GENI datastore, zal deze masterproef kijken wat er geïntegreerd kan worden en of er uitbreidingen nodig zijn aan de datastoreAPI. De GENI datastore API is nog in ontwikkeling.

3.4 Besluit

De vorige service werkte wel, maar was niet voorzien op de komst van complexere testen. Er zijn twee grote problemen, enerzijds de bereikbaarheid van de data, anderzijds de structuur. Het eerste probleem is opgelost door het maken van een API. Het tweede probleem is opgelost door het uitbouwen van een complexe databank. Deze databank houdt zowel de resultaten als de configuratie van de testen bij. Ook is databank voorzien voor het opslaan van tussenresultaten. Als laatste onderdeel is er de integratie met GENI. Hierbij zal onderzocht worden wat er mogelijk is en waarvoor er nog voorbereidingen nodig zijn.

Hoofdstuk 4

Structuur

De masterproef maakt een monitoringssysteem bestaande uit een monitoringsservice en een monitoringsAPI die deze data beschikbaar stelt. De masterproef bestaat uit verschillende projecten. De kern van deze projecten is de API, de API bied monitor informatie aan en vormt tevens de verbinding tussen alle andere projecten. Om aan monitorinformatie te komen is een monitoringsservice ontworpen. Deze service zal aggregates controleren en de resultaten opslaan in de databank. Tenslotte is een website ontworpen om de informatie weer te geven.

4.1 Structuur

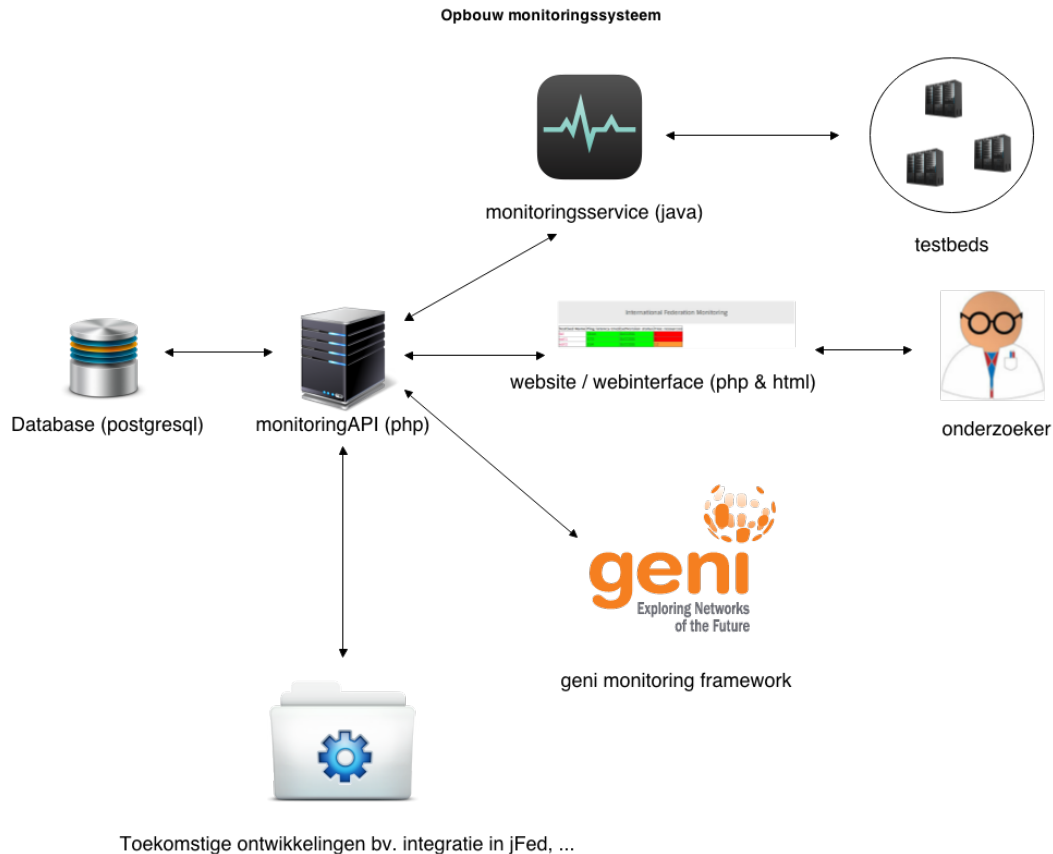
De masterproef bestaat uit een aantal projecten. Volgende sectie bespreekt hun verband en waarvoor elk deel verantwoordelijk is.

1. Een database die alle data bijhoudt.
2. Een monitoringsAPI die de kern vormt. Alle andere projecten zijn verbonden via de API.
3. Een monitoringsservice die de testen uitvoert.
4. Een website om de monitoringsinfo weer te geven.

Daarnaast zijn er nog 2 projecten weergegeven. Dit zijn verbindingen met projecten die niet binnen deze masterproef uitgewerkt worden.

1. Geni monitoringframework, hiervoor wordt de interface van een datastore geïmplementeerd.
2. Later: andere applicaties bv.jFed, ... Dit duidt erop dat de monitoringsAPI een basis is waarop andere applicaties kunnen verder bouwen. Zo is het mogelijk dat de monitoringsinformatie in de toekomst geïntegreerd wordt in de primaire gebruikers interface van jFed.

Figuur 4.1 geeft een schematische weergave van de verschillende delen van de masterproef die hierboven uitgelegd staan.

Figuur 4.1: De samenhang van de verschillende projecten in de masterproef.

De volgende pagina's geven een korte omschrijving van wat elk deel moet kunnen. De werking en concrete implementatie komen in een later hoofdstuk aan bod.

4.1.1 MonitoringsAPI

Dit onderdeel vormt de kern die alle andere projecten aan elkaar bindt. De monitoringsAPI staat in voor de communicatie tussen de buitenwereld met de databank. Enerzijds worden er resultaten toegevoegd aan de databank. Deze resultaten zijn afkomstig van de monitorings-service. Anderzijds worden er resultaten opgevraagd uit de databank door zowel de website als de GENI collector. De monitoringAPI is verantwoordelijk voor het beheer van de databank. Alle communicatie met de databank zal via de API verlopen. Dit heeft als voordeel dat zaken zoals foutafhandeling maar een keer geïmplementeerd moeten worden.

4.1.2 Database

De database is verantwoordelijk voor het bijhouden van informatie. Dze informatie kan opgedeeld worden:

1. Configuratie van testen:
 - (a) De testbeds die door de monitoringsservice gecontroleerd moeten worden.
 - (b) De users die gebruikt worden voor authenticatie op de testbeds.
 - (c) Welke testen er zijn, hierbij moet het mogelijk zijn om nieuwe testen toe te voegen zonder te veel verandering aan te brengen in de code.
 - (d) De scheduling, hierbij moet het mogelijk zijn om elke test met een verschillend interval uit te voeren.
2. Resultaten: naast het bijhouden van de configuratie moeten ook resultaten van elke test bijgehouden worden.

De databank zit verborgen achter de monitoringsAPI. Alle communicatie met de databank zal dan ook verlopen via de monitoringsAPI.

4.1.3 Monitoringsservice

Dit deel zal de testen uitvoeren. Eerst zullen de testen die uitgevoerd moeten worden opgevraagd worden aan de API. Vervolgens worden deze testen simultaan uitgevoerd. Hierbij wordt gebruikt gemaakt van een threadpool.

4.1.4 Website

De layout van de vorige webservice is overgenomen, maar een aantal punten zijn aangepast. De nieuwe website geeft wel alle tussenresultaten weer in het overzicht. Voorts is ook de backend van de site vervangen door een aantal API-calls.

De bedoeling van deze website is een eenvoudig, maar duidelijk overzicht bieden. Hierbij moet een onderzoeker zeer snel de status van het testbed waarop hij werkt kunnen raadplegen.

4.1.5 GENI monitoringframework

Het GENI monitoringsframework bestaat uit 2 delen. Het eerste deel is een datastore, dit is een locatie waar monitoringsinformatie beschikbaar is. Het tweede deel is een collector. Een collector zal de monitoringsinformatie die hij nodig heeft ophalen van verschillende datastores. Een collector wordt gebruikt door een applicatie om de nodige informatie op te halen.

Binnen het GENI project zijn er al mensen bezig met de beveiliging en weergaven van de monitoringsdata. Door de API compatibel te maken met de GENI monitor, kunnen deze zaken in de toekomst eenvoudig overgenomen worden. Als laatste deel van de masterproef zal er gekeken worden welke integratie mogelijk is, en of er uitbreidingen nodig zijn aan de GENI api.

4.1.6 Toekomstige ontwikkelingen

Dit stuk geeft aan dat de monitoringsAPI verder gaat dan huidige toepassingen. Het is de bedoeling dat de monitoringsAPI de monitoringsinformatie toegankelijk maakt voor toekomstige ontwikkelingen. Een voorbeeld hiervan is de integratie van de monitoringsinformatie in jFed. Op deze manier zou een onderzoeker die met jFed werkt meteen kunnen zien welke testbeds betrouwbaar zijn en vervolgens deze gebruiken.

Hoofdstuk 5

Technologieën

Dit hoofdstuk bespreekt de gebruikte technologieën in de masterproef. Samengevat maakt deze masterproef een monitoringsservice met bijhorende API die de monitoringsinformatie beschikbaar moet stellen aan de buitenwereld. De monitoringsinformatie wordt opgeslagen in een PostgreSQL databank. De API werkt met PHP en is gehost met een apache HTTP-server. Voor de website is naast HTML, gebruikt gemaakt van PHP om de API calls af te handelen. Voor opmaak en layout werd ook gebruik gemaakt van CSS en javascript.

5.1 Onderdelen

Zoals te zien op Figuur 4.1 bestaat de masterproef uit een aantal delen.

1. Database die alle data zal bijhouden.
2. Een monitoringsAPI die de kern vormt waarmee alle andere projecten verbonden worden.
3. Een monitoringsservice voor het uitvoeren van de testen zelf.
4. Een website om de monitoringsinfo weer te geven.

Hieronder worden alle gebruikte technologieën besproken. Door de objectgeë Orienteerde opbouw is het uitwisselen van technologieën mogelijk. Doordat de software moet kunnen draaien op alle soorten platformen, waaronder ook linux platformen, is er echter niet gekozen voor platformafhankelijke talen zoals .net. In plaats daarvan is er gekozen voor platformonafhankelijke talen zoals java, perl , python, php ,

5.1.1 Databank - PostgreSQL

Figuur 5.1: PostgreSQL logo

De databank die gebruikt wordt is een postgresQL databank. PostgreSQL is een open-source object-relational database systeem(PostgreSQL, 2014). Met meer dan 15 jaar ervaring heeft het een sterke reputatie voor stabiliteit en betrouwbaarheid opgebouwd. PSQL (PostgreSQL) werkt op alle grote platformen en met alle prominente programmeertalen.

Het gebruik van PSQL werd door het bedrijf in kwestie, iMinds, opgelegd omdat het vorige systeem ook met PSQL werkte. Hierdoor waren de ontwikkelaars al vertrouwd met dit data-systeem. Er zijn een aantal voordelen om PSQL te gebruiken. Een eerste voordeel is terug te vinden in de vele functionaliteiten die in PSQL ingebouwd zijn. Een ander voordeel is de uitgebreide documentatie die te vinden is op de wiki van PSQL (<https://wiki.postgresql.org>).

5.1.2 MonitoringsAPI

Figuur 5.2: PHP logo

Voor de monitoringsAPI is gekozen voor PHP (PHP: Hypertext Preprocessor). PHP is een algemene open-source scriptingtaal. PHP kan voor alle doeleinden gebruikt worden, maar is vooral gericht op webontwikkelingen(php, 2014). PHP is al enkele jaren een prominente speler op het gebied van webtechnologie. PHP blijkt hier een goede keuze te zijn doordat er zeer veel documentatie en modules beschikbaar zijn.

Figuur 5.3: Apache logo

Om php te hosten, is er nood aan een HTTP server. Deze zal met behulp van de php code de overeenkomstige pagina genereren. De facto standaard is de Apache HTTP-server. Apache HTTP is een open-source HTTP voor voor moderne operating systemen zoals unix en windows (Foundation, 2014). Het doel van apache Http is om een veilige, efficiënte en uitbereidbare server te maken die overweg kan met de HTTP standaard.

5.1.3 Monitoringsservice

Figuur 5.4: Java logo

Voor de monitoringsservice is er gebruikt gemaakt van Java. Java is een zeer gekende en veelgebruikte programmeertaal die platform onafhankelijk is (Oracle, 2014). Java is een gekende en betrouwbare taal die gebruikt kan worden voor alle mogelijke toepassingen te maken. Omdat de jFed automatedtester in java geschreven is, zal de monitoringsservice ook in java gemaakt worden. Vermits de automated tester, de module die de testen effectief uitvoert, in dezelfde taal geschreven is, is de integratie zeer eenvoudig en efficiënt.

5.1.4 Website

Voor de website wordt gebruikt gemaakt van php, deze php code zal eerst een call doen naar de API. Eenmaal het antwoord van de call ontvangen is, zal de html code gegenereerd worden. Voor de layout is gebruik gemaakt van css en javascript.

Hoofdstuk 6

Uitwerking

Deze masterproef maakt een monitoringsservice met een bijhorende monitoringsAPI die de monitoringinformatie beschikbaar stelt. De API zal de resultaten bijhouden in een databank deze databank bevat de configuratie gegevens, de resultaten en de beschrijvingen van de verschillende testen. De API doorloopt voor elke aanvraag een opeenvolging van stappen. Zo wordt eerst de aanvraag geparset, vervolgens wordt een query gemaakt en uitgevoerd. Het resultaat van deze query wordt omgevormd tot objecten die vervolgens geëncodeerd worden. De website zal deze geëncodeerde objecten eerste decoderen en vervolgens visualiseren. Het laatste project is de monitoringsservice deze zal via de API de testen binnenhalen. Deze worden vervolgens uitgevoerd en het resultaat wordt teruggestuurd naar de API.

6.1 Databank

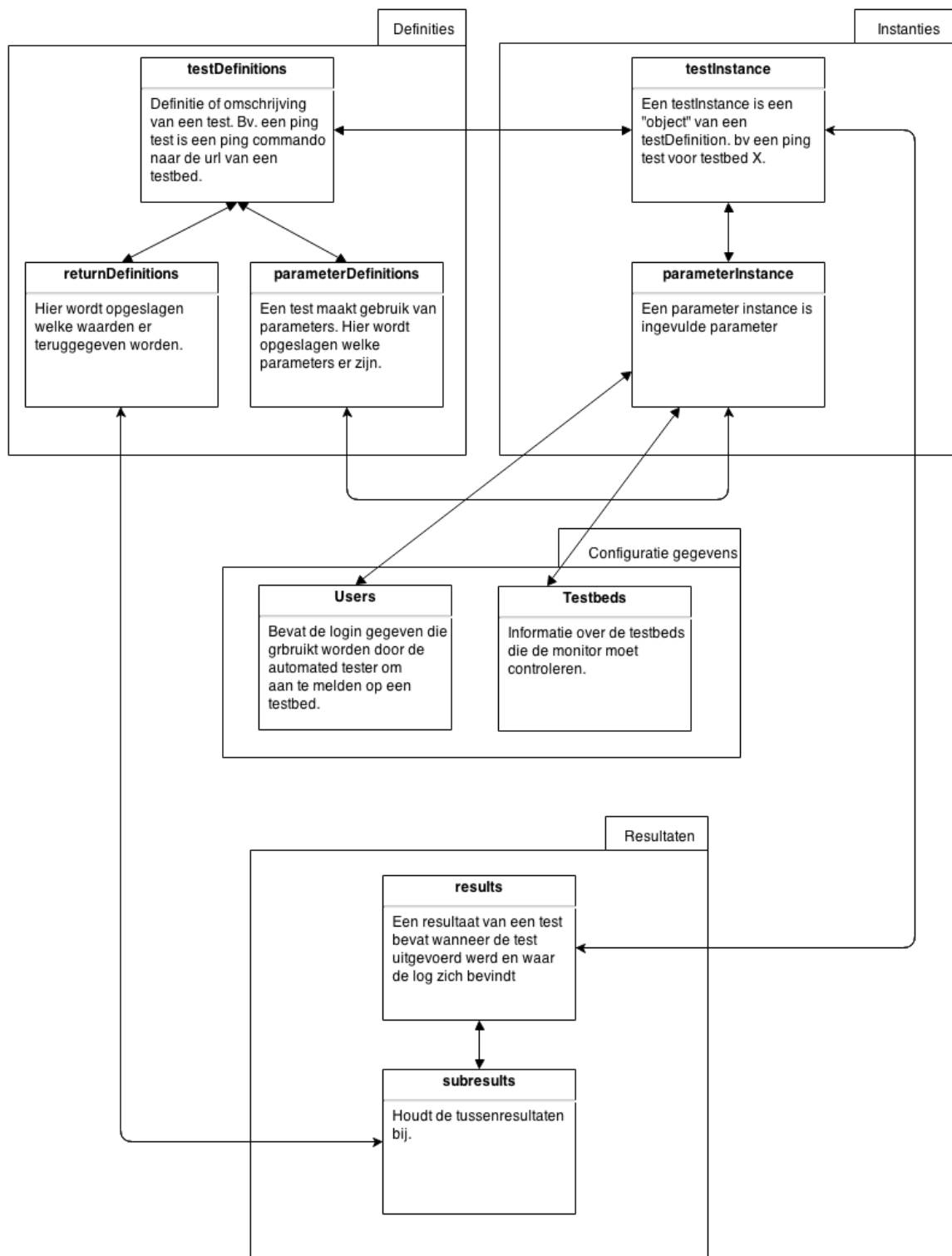
De databank bestaat uit meerdere tabellen die met elkaar verbonden zijn:

1. users, deze tabel houdt info bij over de login gegevens die gebruikt worden.
2. testbeds, deze tabel houdt info bij over de testbeds die gemonitord worden.
3. testDefinitions, deze tabel bevat beschrijvingen van de verschillende testen.
4. parameterDefinitions, deze tabel bevat per rij een beschrijving van een parameter.
5. returnDefinitions, deze tabel bevat een beschrijving van de waarden die teruggegeven worden.

6. testInstance, deze tabel bevat een object van een testDefinitie.
7. parameterInstance, de waardes van de parameters.
8. results, de resultaten
9. subResults, de tussen resultaten.

Dit alles is geschetst in Figuur 6.1 op volgende pagina. Hier zijn de tabellen gegroepeerd op basis van functionaliteit om een beter overzicht te behouden.

Structuur databank

Figuur 6.1: De structuur van de databank

6.1.1 Definities

De eerste groep tabellen bevat de definities. De databank is zelf-documenterend. De definities bevatten een omschrijving van een test. Hierbij worden de parameters en tussenresultaten ook opgeslagen. Deze worden opgenomen in een extra tabel om meer flexibiliteit toe te laten. Door de parameters en tussen resultaten in een andere tabel onder te brengen, is het mogelijk om verschillende testen met een variabel aantal tussenresultaten en parameters op te slaan.

6.1.2 Instanties

Deze tabel houdt de instanties bij. Een testinstantie is de test zelf. Als de vergelijking met object-georiënteerd programmeren gemaakt wordt, dan is een testDefinitie een klasse zelf en de instance is dan een object. Deze opsplitsing heeft het voordeel dat de beschrijving van een test apart opgeslagen kan worden. Het is vervolgens zeer eenvoudig om meerdere instanties aan te maken. Ook laat systeem de nodige flexibiliteit om de nieuwe definities aan te maken. Net zoals bij de definities zijn de ingevulde waarden hier ook ondergebracht in een aparte tabel. Dit is met dezelfde reden, namelijk het toelaten van een variabel aantal parameters.

6.1.3 Configuratie gegevens

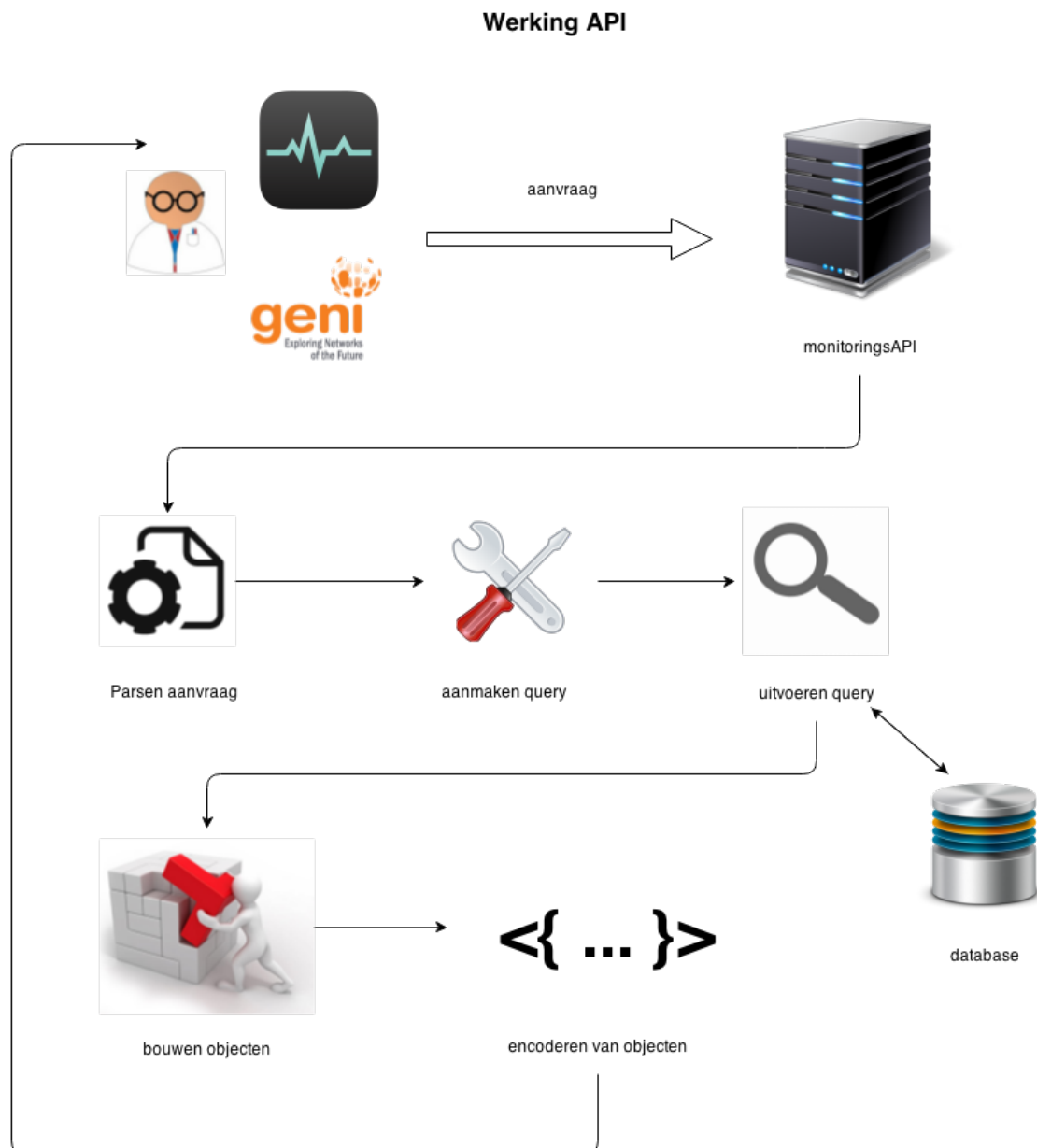
De configuratie gegevens bestaan uit de gebruikers en testbeds. De gebruikers zijn belangrijk omdat ze de login informatie bevatten die gebruikt worden door de automated tester om testen uit te voeren. Zo zal een login test een gebruiker nodig hebben die de juiste rechten heeft op dat testbed. Naast de gebruikers is er ook de informatie over de testbeds. De testbeds hebben o.a. elke een eigen url, urn en naam. Deze informatie wordt in deze tabel ondergebracht. Zowel een gebruiker als een testbed kan/kunnen vervolgens opgegeven worden als een parameter van een testinstance.

6.1.4 Resultaten

Deze tabel zal alle resultaten bijhouden. Elk resultaat heeft een bijhorende logfile, deze wordt momenteel niet opgeslagen in de databank, maar apart op harde schijf. Het pad naar de logfile wordt vervolgens opgenomen in de databank. Dit heeft als voordeel dat de databank niet overvol geraakt met logfiles. Op die manier kunnen bijvoorbeeld alle tussenresultaten 6 maanden bijgehouden worden terwijl de logfiles maar voor 2 maanden bijgehouden worden.

6.2 Webservice / API

De webservice zal informatie uit de databank ophalen en omvormen naar object. Dit verloopt in een aantal fasen, zoals schematisch weergegeven in Figuur 6.2.

Figuur 6.2: De werking van de API

6.2.1 Fasen

De stappen die overlopen worden zijn:

1. parsen aanvraag.
2. query opbouwen
3. uitvoeren query
4. opjecten bouwen
5. encoderen objecten

De tekst hieronder zal kort een overzicht geven van elke stap. Op het einde van de uitleg wordt

6.2.2 Parsen aanvraag

Dit is de eerste stap, hierbij worden de get en post parameters opgenomen. Er zijn 2 soorten aanvragen: normale aanvragen en GENI datastore aanvragen. Bij GENI datastore aanvragen worden de parameters geëncodeerd in json.

Bibliografie

- FIRE (2014). What is fire. URL <http://www.ict-fire.eu/getting-started/what-is-fire.html>.
- A. S. Foundation (2014). Apache http server project. URL <http://httpd.apache.org/>.
- GENI (2014a). About geni. URL https://www.geni.net/?page_id=2.
- GENI (2014b). The geni api. URL <http://groups.geni.net/geni/wiki/GeniApi>.
- GENI (2014c). Geni operational monitoring project. URL <http://groups.geni.net/geni/wiki/OperationalMonitoring>.
- GENI (2014d). Overview of operational monitoring. URL <http://groups.geni.net/geni/wiki/OperationalMonitoring/Overview>.
- GENI (2014e). Resource specification (rspec). URL <http://groups.geni.net/geni/wiki/GENIConcepts#TheGENIAMAPIandGENIRSpecs>.
- iMinds (2014a). Federation for fire. URL <http://www.iminds.be/nl/projecten/2014/03/07/fed4fire>.
- iMinds (2014b). jfed : Java based framework to support sfa testbed federation client tools. URL <http://jfed.iminds.be/>.
- iMinds (2014c). Over iminds. URL <http://www.iminds.be/nl/over-ons>.
- Oracle (2014). Learn about java technology. URL <http://www.java.com/en/about/>.
- L. Peterson, R. Ricci, A. Falk & J. Chase (2010). Slice-based federation architecture. URL <http://groups.geni.net/geni/attachment/wiki/SliceFedArch/SFA2.0.pdf>.
- php (2014). Preface. URL <http://www.php.net/manual/en/preface.php>.
- PostgreSQL (2014). About. URL <http://www.postgresql.org/about/>.
- B. Vermeulen (2014). D2.4 - second federation architecture. URL http://www.fed4fire.eu/fileadmin/documents/public_deliverables/D2-4_Second_federation_architecture_Fed4FIRE_318389.pdf.